

Entre nosaltres, el desenvolupament actual de l'Assegurança Social és el següent:

Accidents del treball. Instauració en 1900. Objecte de profundíssima transformació en 1932, en què s'ha creat una Caixa Nacional, a la qual van a parar els capitals per a constituir rendes en cas de mort o incapacitat permanent.

Retir obrer o vellesa. Instauració en 1921. Assegura Ptes. 1'00 diàries, des dels 65 anys d'edat de l'obrer assegurat, i fins ara ha exigut el pagament de primes suficients per a passar a l'obrer Ptes. 3'65 des dels 65 anys, o 2'50 des dels 60 anys d'edat, segons dades probables, ja que pràcticament resulta impossible d'obtenir els comptes i balanços precisos.

Maternitat. Establiment en 1929. En el primer any i mig de funcionament, a Catalunya va recaptar Ptes. 2.300.000, i per als seus serveis de farmàcia, llevadora i metge, que són els fonamentals, sols consumí la migrada xifra de pessetes 143.000.

Atur forçós. No funciona encara, però des de l'any 1931 està organitzada la corresponent Caixa Nacional. A Catalunya, precisament aquests dies el Parlament discuteix un Institut d'Atur forçós.

Malaltia, Invalidesa i Mort. Fa un any que està elaborant-se oficialment un projecte per a portar-los a la pràctica, i un altre per a la coordinació de les diverses assegurances socials, per a influir-hi d'una manera que pot ésser decisiva, que davant la magnitud del problema i la manera com fins ara s'ha anat desenvolupant, uns quants homes de bona voluntat criden l'atenció dels sectors socials interessats, amb el fi de que aportin el seu

conkurs decidit a una obra que ha de perseguir exclusivament i pura el bé comú.

Pot dir-se que tots els estats europeus tenen ja implantada l'assegurança de malaltia. A Espanya no es pot fer esperar la implantació, empena pel conveni internacional de Ginebra de 1927. Ara bé, tinguem en compte que el tal conveni és tan i tan laxe, que deixa un amplíssim camp a la discussió de la quantia, forma, extensió i procediments de l'assegurança, i àdhuc de posar-se a cobert de tendències absorbents de la part granada de l'assegurança. Tinguem demés en compte que el projecte espanyol sembla que va orientat cap a fer obligatòria l'assegurança de malaltia a l'elevada proporció de més de la meitat de la població existent, la qual cosa representa un volum de riquesa moral i material enorme, doble motiu per a endegar-lo de manera equitativa i per a donar tot l'ajut a la Generalitat de Catalunya, perquè pugui deslliurar-se de jous.

Ens sembla que la majoria, per no dir tothom, compartirà amb nosaltres l'opinió de què l'assegurança obligatòria de malaltia i totes les socials, en general, han d'ésser d'eficiència notòria per a l'assegurat a qui van dirigides, i al capdavall no han de resultar un gravamen més per a l'agoviat patró, ni han de servir cap interès de classe o de qualsevol altre ordre, aliè a la seva funció estricta de reduir al mínim els terrors de la llar obrera modesta.

La pròxima conferència tindrà lloc d'avui en vuit a la mateixa hora; està encomanada al doctor Bergós-Ribalta i versarà sobre la Salut pública i les Assegurances socials.

Senyors ràdio-oients que m'heu escoltat, gràcies i conserveu-vos bons.

II. Dia 30 de maig de 1933

La salut pública i l'assegurança social de Malaltia

pel Doctor F. d'A. Bergós i Ribalta

Senyors ràdio-oients: El dimarts proppassat, el meu volgut company, Doctor Sicart va exposar-vos magistralment, com ell sap fer-ho, *La idea general de l'Assegurança Social de malaltia*. A aquell estudi de conjunt i d'àmplia orientació, ha de seguir, per tal de fonamentar-lo com a primera pedra, un desglossament acurat de tots els factors enumerats, i un treball de síntesi després,

per acoblar els diversos estaments que són part integrant de l'assegurança social, de malaltia.

Deduïnt del que és general al particular, us parlaré avui del paper que en la Salut pública pot o ha de tenir l'assegurança, i deixaré per altres companys i en setmanes vinents temes creixentment interessants.

Tothom sap que la salut pública requereix l'a-